

CARTA DOMINICAL

10 DE MAIG DE 2020

RESSÒ DE LA PARAULA

El Llibre de la vida (I)

Tant per les circumstàncies difícils que ens toca afrontar, com pel fet de trobar-nos en ple temps pasqual, la idea de “vida”, “viure”, continuar vivint, no desapareix de la nostra ment i de la nostra boca. Encara que pocs gosen definir què entenem per “vida”. Fins i tot els qui utilitzen l'expressió “qualitat de vida”, no acaben d'explicar el que volen dir...

La Bíblia ens proporciona imatges força interessants i oportunes per a entendre molts aspectes de la nostra existència de fe. És el cas de la metàfora de “El Llibre de la vida”.

Tots voldríem estar inscrits en aquest Llibre. Però, què significa realment “El Llibre de la vida”? Espontàniament tendim a pensar que el “Llibre de la vida” és una mena de registre dels bons, que mereixen o tenen dret a la salvació, enfront dels dolents que són exclosos per no estar en les llistes. Però no ens imaginem Déu fent servir un sistema burocràtic de llistes i controls de bons i dolents.

En realitat, no estem tots salvats? Aquesta imatge del Llibre, que distingeix els uns dels altres, no estarà equivocada? Hem estat cridats a ressuscitar amb Crist i a viure com a ressuscitats. Estem ja inscrits en aquest Llibre? Tenim garantida la salvació? Tal com varen preguntar a Jesús: “seran molts els que se salvaran...?” I altres qüestions més actuals i complexes: els inscrits en el Llibre ¿són els membres de l'Església, els creients batejats?; quants són?; com sabem els qui són i els qui no?

Un cop més, el llenguatge que usem per a expressar realitats de la nostra fe necessita ser explicat.

A Jesús no li agradaven les llistes. És conegut aquell passatge, que narra la queixa escrupolosa de Joan davant d'un que, sense formar part del grup que acompanyava a Jesús, feia servir el seu

nom per a llençar dimonis. Jesús li va respondre: “No ho impediu. Qui no està contra vosaltres, està amb vosaltres” (Lc 9,50). En un altre context Jesús semblarà dir el contrari: davant l'excusa dels fariseus per a no reconèixer en Ell la mà de Déu que cura l'endimoniat, dirà “Qui no està amb mi, està contra mi. Qui amb mi no recull, escampa” (Mt 12,30).

Veiem Jesús com el Bon Pastor. I un bon pastor quan torna a la cleda, després de portar el ramat a pasturar, compta les ovelles un cop i un altre, per si en falta cap: es pot haver perdut o estar malalta o ferida!... En efecte fa un control, però en funció de la cura amorosa que li correspon. És més, explica quina és la característica, el senyal d'identitat de les ovelles que formen part del seu ramat: reconèixer, escoltar, la seva veu i seguir-lo... I per a més precisió dirà: “Tinc altres ovelles que no són d'aquest ramat... i escoltaran la meua veu i hi haurà un sol ramat i un sol pastor” (Jn 10,11-16). Es referia al ramat format per convertits a Ell, bàsicament pagans.

Hi ha, per tant, “una certa llista” que identifica: no tothom hi apareix. Però estar-hi inclòs, no depèn en realitat d'una “inscripció”, no identifica la mateixa llista, sinó una cosa molt més important: la relació personal i vital amb Jesús, estar amb Jesús, ser capaç de reconèixer i escoltar la seva veu, confessar la fe en Ell i seguir-lo.

Diem que en la Pasqua “ha triomfat la vida” i que la vocació, particularment la vocació d'especial consagració, és un lliurament de tota la vida. Quina vida? Aquella que posseeixen els qui estan en el Llibre. Amb el benentès que aquesta inscripció, més que un honor, és una tasca.